

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr.198 din 9 iulie 2015 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr.7/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.43/1997 privind regimul drumurilor

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr.198 din 9 iulie 2015 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr.7/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.43/1997 privind regimul drumurilor (b68/3.03.2021), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.XXXV/1127 din 8.03.2021 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D142/9.03.2021,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea Legii nr.198 din 9 iulie 2015 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr.7/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, intervențiile legislative fiind argumentate în *Expunerea de motive* prin faptul că „În prezent, alineatele articolului nr.27 conțin noțiuni diferite cu privire la amplasarea mijloacelor de publicitate”. De asemenea, se mai menționează că „noua formă a legii își propune să ofere textului legislativ mai multă claritate terminologică, ca parte a procesului complex prin care statul se angajează să asigure condiții de siguranță pe drumurile publice.”

Prin obiectul său de reglementare, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor ordinare, fiind incidente prevederile

**CONFORM CU
ORIGINALUL**

art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată fiind Senatul.

2. Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. Referitor la *Expunerea de motive*, semnalăm că aceasta nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare prevăzută la art.31 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, nu sunt clar prezentate cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, nici finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea implicațiilor pe care reglementarea propusă le are asupra legislației în vigoare, și nici măsurile de implementare a soluțiilor legislative preconizate.

Menționăm că, potrivit considerentelor exprimate în Decizia Curții Constituționale nr.682 din 27 iunie 2012, „*dispozițiile art.6 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă, republicată [...], cu modificările și completările ulterioare instituie obligația fundamentării actelor normative. [...]. Lipsa unei fundamentări temeinice a actului normativ în discuție determină, [...], încălcarea prevederilor din Constituție cuprinse în art.1 alin.(5) [...]*”.

4. Precizăm că, pentru a asigura legislației interne o cât mai bună înțelegere și implicit o aplicare corectă, este esențial ca redactarea acesteia să fie una de calitate. Referitor la acest aspect, menționăm că, potrivit art.6 alin.(1) teza I din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „*Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. [...]*”.

Cu privire la aceste aspecte, Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri¹, statuând că „*una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative*” și că „*respectarea prevederilor Legii nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie*

---

¹ A se vedea paragraful 35 din Decizia Curții Constituționale nr.22/2016 care trimite la Decizia nr.1 din 10 ianuarie 2014, Decizia nr.17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.79 din 30 ianuarie 2015, paragrafele 95 și 96).

într-un veritabil criteriu de constituționalitate prin prisma aplicării art.1 alin.(5) din Constituție” .

Soluțiile preconizate nu respectă dispozițiile art.61 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin care se arată că: *„Modificarea sau completarea unui act normativ este admisă numai dacă nu se afectează concepția generală ori caracterul unitar al acelu act sau nu privește întreaga ori cea mai mare parte a reglementării în cauză”* în caz contrar actul se înlocuiește cu o nouă reglementare, urmând să fie în întregime abrogat.”. De asemenea, alin.(2) precizează că *„Prevederile modificate sau care completează actul normativ trebuie să se integreze armonios în actul supus modificării ori completării (...).”*.

5. Prezenta intervenție legislativă contravine dispozițiilor art.62 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta. Prin urmare, intervențiile ulterioare de modificare sau de completare a acestora trebuie raportate tot la actul de bază, respectiv la Ordonanța Guvernului nr.43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

6. Referitor la soluția legislativă preconizată prin care se vizează modificarea art.27 alin.(4) în sensul înlocuirii sintagmei „construcțiilor și panourilor publicitare” cu sintagma „ mijloacelor de publicitate sau reclamă”, precizăm că adoptarea propunerii legislative în forma vizată de inițiator ar conduce la o lipsă de claritate în înțelegerea textului propus. În acest sens, precizăm că art.3 lit.j) și ș) din Legea privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate nr.185/2013, republicată, care reglementează cadrul legal ce stă la baza exercitării activității de amplasare a mijloacelor de publicitate în localități, inclusiv în zona drumurilor publice din România, republicată, definește expresia „mijloace de publicitate” ca fiind alcătuită dintr-un *„ansamblu de elemente constructive (suporturi publicitare, mesh-uri, ecrane publicitare) folosite în scopul prezentării unei activități comerciale, industriale, artizanale sau liber-profesioniste ori a unui eveniment”*, precum și noțiunea de *„reclamă publicitară” ca reprezentând „o activitate prin care o persoană fizică sau juridică promovează un brand, marcă, serviciu, informație utilă, activitate, produs, idee, folosind mijloace de promovare cunoscute în scopul de a*

convinge, a face cunoscut sau a atenționa publicul larg". Or, în acest context, termenul „construcții” face referire la un spectru larg de construcții, putând reprezentat potrivit Dicționarului Explicativ al Limbii Române, atât o „structură”, cât și un „edificiu”. Cu referire la noțiunea de „panou publicitar”, precizăm că aceasta reprezintă, potrivit dispozițiilor art.3 lit.l) din Legea 185/2013, republicată, cu modificările și completările ulterioare, o „*structură provizorie folosită pentru afișarea unui mesaj publicitar*”.

Mai mult, precizăm că reglementarea interzicerii amplasării panourilor publicitare este conferită în legislația din domeniu și prin prisma prevederilor art.5 alin.(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare care menționează că „*Se interzic amplasarea construcțiilor de orice fel și practicarea actelor de comerț pe trotuar sau pe acostament, în parcările amenajate sau pe partea carosabilă, în condițiile în care acestea ar afecta siguranța circulației pietonilor și vehiculelor.*”, precum și a dispozițiilor art.30 alin.(7) lit.a din același act normativ, prin care „*Se interzic: a) amplasarea, în zona drumului public, de construcții, panouri sau dispozitive ce pot fi confundate cu indicatoarele sau cu instalațiile ce servesc la semnalizarea rutieră ori realizarea de amenajări sau alte obstacole care sunt de natură să limiteze vizibilitatea ori eficacitatea acestora, să stânjenească participării la trafic sau să le distragă atenția, punând în pericol siguranța circulației*”. Totodată, precizăm că și art.30 din Legea nr.185/2013, republicată, cu modificările și completările ulterioare reglementează condițiile amplasării panourilor publicitare.

Pe cale de consecință, soluțiile legislative preconizate nu sunt în concordanță cu legislația în domeniu și ar conduce la o înțelegere deficitară a noțiunilor tehnice cu privire la amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate motiv pentru care propunem reconsiderarea acesteia.

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București

Nr. 181/06.04.2021